

உ

புரீ சந்த்ரமெளளீச்வராய நம:

ஸைகிள் பெடல்

ப்ரஈரம் 7

புரட்டாசி மீ 3உ, வெள்ளிக்கிழமை

19-9-1947

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபை,

கும்பகோணம்.

(விலை அணா ஒன்று)

புரீ சந்திரமௌளிச்வராய நம:

ஸைகிள் பெடல் (Cycle Pedal)

ஒருவன் ஸைகிள் விட்டுக்கொண்டு போகிறான். பெடலைச் சுற்றுகிறான். ஸைகிள் ஓடுகிறது. நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவன் பெடலை வெகு தீவிரமாகக் காலால் சுற்றுகிறான். பின்பு கொஞ்ச நேரம் பெடலைச் சுற்றாமலே சும்மா இருந்து விடுகிறான். கைகளால் மாத்திரம் ஸைகிளின் பிடியைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறான். கால் சும்மாகவே இருந்தாலும், முன்பு தீவிரமாகச் சுற்றிய வேகத்தால் வெகு சுகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

X X X X X

அரசாங்கத்தில் அனேக பரீகைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பரீகைகளில் ப்ராஹ்மணர்கள் அநேகமாக முதன்மையாகத் தேறுகிறார்கள். யோக்யதையை (Merit) அனுஸரித்துச் சிலரைக் கலாசாலைகளில் சேர்த்துக் கொள்வோமென்று அரசாங்கத்தில் சில காலம் அங்கீகரித்திருந்தபொழுதும், அந்த யோக்யதாம்சத்தில் ப்ராஹ்மணச் சிறுவர்களே அனேகமாக முன்வந்தனர்.

யோக்யதாம்சத்திற்கு எவ்வளவு மார்க்குகள் வேண்டுமோ அதைவிட பன்மடங்கு அதிகமாக மார்க்குகளையும் வாங்கி, யோக்யதாம்சத்தில் எவ்வளவு பேரை எடுக்கிறார்களோ அவ்வெண்ணிக்கையை விட எவ்வளவோ நூறு மடங்கு அதிகமாக முன்வந்து நிற்கிறார்கள்.

இதற்கெல்லாம் காரணம் ஒன்றிருக்கவேண்டும். இப்பொழுது அந்தக் காரணம் ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆசார அனுஷ்டான விஷயத்தில் ப்ராஹ்மண மாணவர்களுக்கும் மற்றைய மாணவர்களுக்கும் ஒரு வித்தியாசமும் காணப்படவில்லை. சில விஷயங்களில் இவர்களைவிட மற்றவர்களை மேலாவுங்கூடச் சொல்லலாம். அப்படியிருக்க, இவர்கள் விசேஷமாக 'பாஸ்' செய்யும் யோக்யதைக்கு மூல காரணம் என்ன? அதையும் கண்டுபிடிக்கவேண்டும்.

பகவான் பகஷபாதம் செய்யமாட்டார். இன்று அந்தணனும், மற்றவரும் அனுஷ்டானத்தில் ஒரே விதமாய் இருந்தும், மற்றவரை விட சில விஷயங்களில் அனேகமாக அந்தணர் இன்னும் மோசமாக இருந்தாலும், அந்தணருக்கு மாத்திரம் இவ்விதம் அதிக மேதையை பகவான் அருளியிருப்பது ஏன்?

முன்னோர்களின் பெடல்

இன்றைக்கு மூன்று தலமுறைகளுக்கு முன்னிருந்த அந்தணப் பெரியோர்கள் தாங்கள் க்ருதார்த்தர்களாக வேண்டியதற்கு எவ்வளவு ப்ரும்மதேஜஸ் வேண்டுமோ அதைவிட அதிகமாகவே தம் புனித வாழ்க்கை என்னும் "ஸைகிளை" தீவிரமாகப் "பெடல்" செய்துவிட்டார்கள்.

இன்று நாம் ஒரு அனுஷ்டானம் செய்யாமல், அவர்கள் பெயரென்னும் கைப்பிடியை மாத்திரம் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதால் "பாஸ்" செய்கிறோம்.

அவர்கள் நான்கு மணிக்கு ப்ராஹ்ம முகூர்த்தத்தில் எழுந்தார்கள்; நாம் அநேகமாக ஸூர்யன் எழுந்த பின்னரே எழுந்திருக்கிறோம்.

அவர்கள் காலத்தில், ஸந்த்யாவந்தனம் செய்யாதவனைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும்; நம் காலத்தில், செய்தவனைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும்.

அவர்கள் காலத்தில், காலையிலும் மலையிலும் ஸந்த்யாவந்தனப் படித்துறைகளில் கூட்டம் சேரும்; நம் காலத்தில், காலை வேளைகளில் ஒருவிதமான "கிளப்பி"லும், மாலை வேளைகளில் வேறு விதமான "கிளப்பு"களிலும் கூட்டம் கூடுகின்றோம்.

ஆத்மாவுக்கு உணவு ஊட்டவேண்டிய சமயத்தில் அனாத்மாவுக்கு உணவு ஊட்டுகிறோம். ஆத்மாவைக் குற்றுயிராக்குகிறோம். ஆத்ம சக்தியை இழக்கிறோம்.

நம் நாட்டிலுள்ள இதர மதஸ்தர்கள் ஏதோ ஒரு முறைப்படியாவது மாலை நேரத்திலும், இதர சில குறிப்பிட்ட சமயங்களிலும் ஈசனை நினைக்கும் பலத்தினால், உலக நியாயம் ஒன்றும் சம்பந்தமில்லாமல், ஒரு ராஜ்யத்தையே பிடுங்கிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

புக்கராயனின் குருவான வித்யாரண்ய ஸ்வாமிகளும், சிவாஜியின் குருவான ஸமர்த்த ராமதாஸ் ஸ்வாமிகளும் ஆசார சீலர்கள்; அனுஷ்டானதத்பரர்கள்; அனுபூதி நிஷ்டர்கள்; நம் தர்மத்தைப் பாழ் செய்த பிற நாட்டவரின் பேயாட்டத்தை ஒழித்து, தர்ம ஸாம்ராஜ்ய ஸ்தாபனம் செய்தவர்கள்.

நாகரிகமா, மிருகத்தனமா ?

மூன்று தலைமுறைகளுக்கு முன்னிருந்த பெரியோர்களில், சர்ச்சத்திலேற்படும் ஜல மல சுத்தி செய்யாதவர்கள் கிடையாது. மண்ணும் ஜல பாத்திரமும் அவர்களுடன் எப்பொழுதும் ஸித்தமாக இருக்கும். நாம் நாகரிகம் அடைந்துவிட்டோம். ஜல மல சுத்தியைக் கூட விட்டுவிட்டோம். மிருகங்களாய் விட்டோம். இதுவே நம் நாகரிகம்.

சௌசம் என்னும் முதல் ஆசாரத்தை விட்டவன் செய்யும் எந்தக் கர்மானுஷ்டானமும் வெறும் சாம்பலில் செய்யும் ஹோமமே.

மூன்று தலைமுறைகளுக்கு முன்பு இருந்தவர்கள் செய்த "பெடல்" இன்னமும் எத்தனை நாளுக்கு ஓடும்? பெடல் செய்யப்படாத ஸைகிள் எவ்வளவு தூரம் ஓடும்? இப்போழுதே மங்கி விட்டது.

நமது பால்யத்தில் ப்ராஹ்மணச் சிறுவர்களின் முகத்தில் பார்த்த பிறும்மதேஜஸ் கூட இத்தலைமுறைகளிலுள்ள குழந்தைகளின் முகத்தில் காணோம். படிப்புத் திறமையும் அப்படியேதான்.

`ஆதலால், இனி நம் பின் தலைமுறைகள் ஈசுவர அனுக்கிரகத்திலும், பிருஹ்ம தேஜஸிலும், உத்தம மேதையிலும் குறையாமலிருக்க வேண்டுமானால், இனி நம் வாழ்வில் வர வர இவ்விஷயங்களில் க்ஷீணமடையாமல் இருக்கவேண்டுமானால், நாமும் தர்மஸாஸ்த்ரம் என்னும் 'ஸைகிளின்' கர்மானுஷ்டானம் என்னும் சக்கரத்தை ஆசரணத்தால் 'பெடல்' செய்யவேண்டும்.

யஜுஸாஸ்திர ரயாரலிபா: வெஹ்யஸா ஶிஜா: ।

ஓவாஶுஶி யஃ ஶுலியா: ஸ யஜு: வரஜ: ஶ்லுக: ॥

இப்படிக்கு,

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையோம்.

Veda Dharma Sastra Paripalana Sabha was commenced with the Blessings of Pujyasri Chandrasekharendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji in the year 1942 with the objective of protecting and propagating the Dharmas through various means including publications. The Sabha is continuing to perform various activities like conducting Veda Sammelans and Vidwat Sadas etc. in various towns and cities, with the Blessings of Pujyasri Jayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji and Pujyasri Sankara Vijayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji.

As ordained by His Holiness Sri Sankara Vijayendra Saraswati Swamigal, Shri Kanchi Kamakoti Peetham, reprinted by Sri V.N.Gopalakrishna Rao. Similar articles including this reprint can be accessed at Kanchi Kamakoti website: <http://www.kamakoti.org/>